

78. møde

Onsdag den 27. marts 1985 kl. 15.00

Dagsorden:

Meddelelser fra formanden.

Den eneste sag på dagsordenen var:

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Statsministeren har meddelt mig, at han i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 3, ønsker at fremsætte en udtalelse af særlig karakter.

Udtalelse af særlig karakter af statsministeren:

Statsministeren (Poul Schlüter):

Den 21. marts meddelte forligsmanden, at han måtte opgive yderligere mæglingsforsøg mellem LO og Dansk Arbejdsgiverforening. Samme dag tilkendegav jeg på regeringens vegne, at der ikke ville blive tale om, at regeringen ved et lovindgreb ville søge at forhindre konflikten i at bryde ud. Det gjorde jeg, fordi det er regeringens opfattelse, at det er bedst, hvis parterne på arbejdsmarkedet selv kan afslutte deres overenskomster, vel at mærke, hvis det kan ske inden for en rimelig tidsfrist med en rimelig og fornuftig hensyntagen til det øvrige samfund og til andre helt sagesløse grupper i samfundet og med et resultat, som er foreneligt med en positiv samfundsøkonomisk udvikling. Her tænker jeg ikke mindst på muligheden for at få flere i arbejde.

Jeg fremhævede disse tre hensyn, og jeg sluttede: »Hvis konflikten udvikler sig sådan,

at afgørende samfundsinteresser trues, vil regeringen træffe de nødvendige beslutninger.«

Det er regeringens opfattelse, at situationen nu tegner sig sådan, at det er nødvendigt, at vi griber ind for at standse konflikten. Konflikten er så omfattende – mere omfattende end nogen sinde – at den ikke kan fortsætte uden risiko for dybt alvorlige skadevirkninger, især hvis parterne stadig ikke er parat til at give dispensationer i de tilfælde, hvor liv eller velfærd kan komme på spil.

Vi må konstatere, at indtil nu har dispensationerne været meget få og utilstrækkelige. Det alvorligste eksempel er vel den situation, der er opstået i Ålborg, hvor store dele af byen nu i over tre døgn har været uden varme. Det går ud over de syge. Aktuelt kunne i går oplyse, at flere hundrede patienter på sygehuset var blevet sendt hjem på grund af kulden. Man spørger uvilkårligt: hvor mange af disse syge mennesker bliver sendt hjem og ville i de kommende dage blive sendt hjem til kolde stuer?

Lige så alvorligt er det for mange ældre mennesker, der sidder og fryser i deres hjem med risiko for liv eller helbred. Mange ældre på plejehjemmene er allerede lagt i seng blot for at holde varmen.

Samtidig står vi over for truslen om, at en tilsvarende situation kan opstå andre steder. Sådanne helt urimelige livs- og samfundstruende skadevirkninger ville med fortsat konflikt uvægerlig blive mangedoblet i løbet af ganske få dage.

Når så alvorlige situationer kan opstå, selv om man har kunnet forudse problemerne allerede før konflikten udbrød, skal der ikke megen fantasi til at forestille sig, hvor alvorlig situationen kan blive, hvis en dag f.eks. strømforsyningen svigter i dele af landet. Så kan situationen i løbet af ganske kort tid – så kort, at vi ikke kan nå at gribe ind – blive livstruende, og igen vil det i første række blive syge og ældre mennesker og andre sagesløse, der bliver gidsler i konflikten. Den risiko mener vi ikke regering og folketing bør løbe.

I det hele taget har konflikten antaget en sådan karakter, at den kan få alvorligere konsekvenser for grupper, der står uden for konflikten, end for parterne selv. Lad mig blot pege på, at konflikten medfører alvorli-